

Самокосовъ. Моята Елена знае кое какъ да направи. . . Ахъ, тя е чудесна жена! Цѣла нощъ съмъ я мислилъ. А ти какво стори съ Лили?

Каломановъ. Тя бѣше преди малко тукъ.

Самокосовъ. Да не си. . .

Каломановъ. Свърши се! Само че тя е увлечена у тебе.

Самокосовъ. Лековѣрна жена!

Каломановъ. А ако бѣше богаташка, като тази.

Самокосовъ. Тогава бихъ я смѣнилъ съ тази.

Каломановъ. Немога да те позная!

Самокосовъ. Та ние хората въобще не се познаваме.

Каломановъ. Говоришъ като буржоа.

Самокосовъ. Състоянието на човѣка направлява мислитѣ му.

Каломановъ. Ето новъ, неотчакванъ марксистъ.

Самокосовъ. Маркизь! — да, но не и марксистъ.

VIII

Влизать Гановъ и Зановъ.

Самокосовъ. За рекламата ли, господа?

Гановъ. (Поднася и стъкло съ Голио) Ето и обещаното. Ще си направите една салата, та ще ни помните.

Самокосовъ. Колко струва?

Гановъ. То е подаръкъ. А рекламата готова ли е?